சித்தர் இலக்கியம்

முன்னுரை

சித்தர் இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சி என்று சொன்னதும், சிலர் இந்த ஆய்வு நூலை ஒரு வைத்திய நூலோ என்று கேட்கிறார்கள்.

சித்தர்களின் நூல்கள் என்றதும் பலருக்கும் சித்த வைத்தியம் நினைவுக்கு வருகிறது. இது இயல்பே யாகும். காரணம், பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் சித்தர்களின் முறையிலான மருத்துவம் மிகவும் புகழோடு வழங்கி வந்திருக்கிறது.

என்றாலும், எனது இந்த ஆய்வானது சித்தர்களின் மருந்தியலைப் பற்றியது இல்லை என்பதைத் தொடக்கத்திலேயே கூறிவிடுகிறேன்.

சித்தர்களின் வைத்தியத்தை ஆராய்வதற்குரிய சுவடிகளையும், அச்சாகி வெளிவந்துள்ள நூல்களையும், நுண்மாண்நுழைபுலத்துடன் புகுந்து பார்க்கும் அறிஞர்கள் பலர் தமிழகத்தில் உள்ளார்கள். சிலர் இந்த ஆய்வில் ஏற்கனவே ஈடுபட்டும் உள்ளார்கள். நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. அது தனியான வேறொரு துறையாகும்.

எனது இந்த ஆய்வுநூல், சித்தர்களின் தத்துவத்தை, அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறையை, அவர்களுடைய துதி இலக்கியத்தை, அவர் களுடைய ஞானப் பாடற் களஞ்சியங்களை, அவர்களின் யோக நூல் களை, அவர்கள் வழிவழியாக வழங்கிவருகிற பல மெய்ஞ்ஞான நுட்ப இரகசியங்களை, எழுத்திலக்கியத்தைக் கொண்டும், வாய்மொழி இலக்கியத்தைக் கொண்டும், சித்தர் நெறியைப் பயிலும் மாணவர்களின் பயிற்சி முறைகளைக்கொண்டும், ஆய்வு செய்ய முனைகிறது!

இலக்கியம் என்று சொன்னாலே எல்லா உலக மொழிகளிலும் அந்தச் சொல் வைத்தியம் போன்ற அறிவியலைக் குறிப்பதில்லை. படைப்பிலக்கியத்தையே குறிக்கிறது. தமிழ்மொழியிலோ என்றால், இன்னொரு சிறப்பான மரபும் உண்டு. அது என்னவென்றால், 'தமிழ்' என்ற சொல்லுக்கே இலக்கியம் என்ற பொருள் வழங்கிவருகிறது. முத்தமிழ் என்றால் படைப்பு இலக்கியமான இயலையும், பாடல் இலக்கியமான இசையையும், ஆடல் இலக்கியமான நாடகத்தையும் உணர்த்துகிறது. அதோடு, தமிழ் என்று சொல்லும்போது, தனியான அந்தச் சொல், தமிழிலக்கியத்தையே குறிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது. 'செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்றும், 'நல்ல தமிழ்' என்றும் கூறும் போது இலக்கியம் என்ற இந்தப் பொருளே கொள்கிறோம். அதிகம் சொல்வானேன், 'சங்கத்தமிழ்' என்றால் 'சங்க இலக்கியம்' என்றே பொருள் அல்லவா!

இந்த மரபை ஒட்டியே திருமூலரும்,

என்னைநன் றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே

என்று பாடுகிறார்.

ஆகவே, இந்த ஆய்வுநூல் சித்தர் தமிழை ஆராய்கிறது. அந்தத் தமிழிலுள்ள தத்துவங்களை, அந்தத் தமிழின் கவிமாண்பை, அந்தத் தமிழின் இலக்கியப் பண்புகளை, அதனுடைய ஆழ அகல நீளங்களை முந்தையோர் காட்டிய பார்தையிலே சென்று காண்கிற ஓர் இலக்கிய ஆய்வே இந்த ஆராய்ச்சி நூல்!

அப்படியானால் சித்தர் தத்துவம் என்று பெயர் சூட்டி அழைப்ப தற்குரிய ஒருமையும், தனித்தன்மையும், மாறுபடாத ஒரே சீரான கோட்பாடும் கொண்ட ஒரு தத்துவநெறி, நின்று நிலவி வருகிறதா என்று கேட்கலாம்.

ஆம்; சங்க காலத்துக்கு முன்பு தொடங்கி, வரையறை செய்து நாம் தெளிவாகக் காணக்கூடிய வரலாறு பொதிந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக நமது தமிழகத்தில் உலவிவருகிற சித்தர்களின் தமிழிலே, ஒரே பண்போடு கூடிய தனித்தன்மை, ஒருமைப்பாடு, மாறுபடாத கோட்பாடு நிலவி வருவதைக் காண்கிறோம். இந்தப் பண்பு இடையீடு இல்லாததாய், முறிவு காணாத தொடராய், ஒரு ஜீவநதியாய், வற்றாத ஞான ஊற்றாய்ச் சுரந்து பொங்கி ஓடும் பேரறிவின் உயிராறாய், நமது புண்ணியத் தமிழகத்திலே நடந்தோடி வந்திருக்கிறது!

ஆம்; சித்தர் இலக்கியத்தின் குரல் ஒன்றே! அது உரைநடையோ, கவிமொழியோ, எதுவாக இருந்தாலும், அந்த ஒலியின் குரல், அதன் கருதி ஒன்றே!

இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல், பாரத நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், உலகெங்கிலுமே சித்தர்கள் பேசுகிற குரல் ஒரே குரலாகவே இருக்கிறது.

ஒன்றே குலமும்
ஒருவனே தேவனும்

என்று பாடுகிற சித்தரின் குரல் தமிழ்க்குரல்தானா? இல்லை; உலகத்தின் ஞானக்குரல்! உலக மொழிகள் அனைத்திலும் உள்ள சித்தர் இலக்கியத்தின் குரல் இதுவே!

மேலை நாடுகளில் நான் இருந்தபோது, சித்தர் தத்துவத்தின் இந்த அனைத்துலக ஒருமைப் பாங்கினைக் கண்டு மெய்சிலிர்த்தேன். எந்த மொழியானாலும், அந்த மொழியிலே ஒரு சித்தர் இலக்கியம் இருக்குமானால், இந்த இலக்கியத்திலே நாம் கேட்கும் குரல் திருமூலரின் குரல், கருவூராரின் குரல், சிவவாக்கியரின் குரல், பட்டினத்து அடிகளின் குரல் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது! எந்த நாட்டிலும், எந்த மொழியிலும் சித்தர்களின் 'மிஸ்டிஸிஸம்' (Mysticism) என்னும் இறையனுபவம் ஒன்றாகவே இருக்கிறது! அதன் வெளியீட்டு முறையும் அகில உலகப் பாங்கிலேயே இருக்கிறது!

எந்த நாட்டிலே பிறந்தாலும், எந்த மொழியிலே பேசினாலும், மனிதனுடைய உடல் அமைப்பும், மனத்தின் இயல்புணர்வுகளும் ஒன்று போலவே இருக்கின்றன அல்லவா! சூரியனும் சந்திரனும் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறார்களா? இவ்வாறுதானே சித்தர்களின் இறையனு பவமும் திகழ்கிறது!

எனவே, இந்த ஆய்வு நூலின் பார்வையிலே மேலைநாட்டு அறிஞர்களின் கண்டுபிடிப்புக்களும் அங்கங்கே ஒப்புநோக்கப் பெறுகின்றன. அதோடு, சித்தர்களின் மெய்ஞ்ஞானப் பேருண்மைகள் அனைத்தும் விஞ்ஞான அறிவியற் பேருண்மைகளோடு ஒத்து இயைந்து நிற்பதால், ரஷியா போன்ற நாடுகளில் நவீனக் கருவிகளைக் கொண்டு அவர்கள் புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடித்து வருகிற இரகசியங்களும், அங்கங்கே சான்றுகளாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஒப்பிடுவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், சித்தர்களின் இலக்கியத்தி லுள்ள கோட்பாடுகளில் எவையும் மூடநம்பிக்கைகள் அல்ல, பகுத்தறிவின் ஆழ்ந்த பார்வைக்கு ஒவ்வுகிற கண்கூடான உண்மைகளே என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே யாகும்!

ஆகவே, சித்தர் தத்தவம் என்பது அறிவுகொண்டு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய, உய்த்துணரும் பார்வையோடு காணவேண்டிய, விஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞானப் பேரறிவுக் களஞ்சியமாகும். இந்தக் களஞ்சியம் சரியை என்கிற தொண்டிலும், கிரியை என்கிற வழிபாட்டிலும், யோகம் என்கிற பயிற்சியிலும், ஞானம் என்கிற மன ஒடுக்கத்திலும், ஆக நான்கு நெறிகளிலும், கிளைவீசிப் படர்ந்துள்ளது. இந்த நான்கு நெறிகளையுமே, பேரறிவின் கலமாகிய உள்ளத்தைக்கொண்டு, மன ஆற்றலால் இயக்குவதே சித்தர் தத்துவத்தின் அடிப்படையாகும்; சரியையில் ஞானம், கிரியையில் ஞானம், யோகத்தில் ஞானம், ஞானத்தில் ஞானம் என இந்தச் சித்தர் நெறியைப் பெரியோர்கள் வகுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்! இந்த நான்கிலுமே சித்தர் இலக்கியம் உலக நாடுகள் அனைத்திலும், உலக மொழிகள் அனைத் திலும் ஒரே குரல் கொடுத்து, ஒரே சுருதியில், ஒரே பாங்கில் பேசுகிறது! இதுவே இந்த இலக்கியத்தின், இதன் தத்துவத்தின் மாண்பாகும். இந்த மாண்பு பல நூற்றாண்டுகளாக எத்தகைய சுருதி பேதமுமின்றி, எத்தகைய ஒலி மாறுபாடும் இன்றி, ஒரே சீராக, ஒரே பான்மையில் ஒலித்துவருகிறது என்பது, இந்த மாண்பின் மாண்பாகும்!

* * *

சித்தர் இலக்கியத்தில் சிறு வயதிலிருந்தே எனக்கு ஈடுபாடு ஏற்பட்டதற்கு அகக்காரணங்கள் உண்டு; புறக்காரணங்களும் உண்டு.

என் தந்தை நெல்லை மீ. பொ. பரமசிவம்பிள்ளை அவர்களுக்குப் பல சித்தர்களின் நேர்முகத் தொடர்பு உண்டு. எனது பிள்ளைப் பிராயத்தில் எங்களுடைய 'குட்டக்கரை வீடு' என்னும் பரம்பரை இல்லத்திற்குப் பல மகான்கள் அடிக்கடி வருவதைப் பார்த்து, எனக்குத் துறவிகளிடம் ஒரு வியப்பும் விவரிக்க ஒண்ணாத ஒரு மதிப்பும் அரும்பின!

நான் பிறப்பதற்கு முன்பே மறைந்துவிட்ட என் பெரிய தந்தையார் நெல்லை மீ. பொ. ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றியும், அவர்

களின் முருக வழிபாடு பற்றியும், அவர்கள் புரிந்த பல அற்புதங்கள் பற்றியும் பல சுவையான செய்திகளைப் பலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். இல்லறத்தில் வாழ்ந்த ஒரு ஞானி என்று என் உறவினர்கள் அவரைப் பக்தியோடு குறிப்பிடுவதுண்டு. அவர் விட்டுச்சென்ற சில சித்தர் நூல்களும், வழிபாட்டு மூர்த்திகளும், ஓலைச் சுவடிகளும் என்னைச் சிறுவயதிலேயே ஆட்கொண்டன.

பெரிய தந்தையின் துணைவியார் சிவகாமி அம்மையே என்னை அன்போடு வளர்த்தவர். அவர் ஒரு சித்தர் மரபில் தோன்றியவர். எழுத்தறிவில்லாத இந்த அம்மையார், கேள்விக் கல்வியினால் கற்றறிந்த சித்தர் பாடல்கள் பற்பலவாம்! இவர் எட்டையபுரம் கவிராயர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அண்மைக் காலத்துச் சித்தர்களில் ஒருவராக விளங்கிய இரெட்டியபட்டி சுவாமிகள் இவருடைய சிறிய தந்தை. இந்த அம்மையாருடைய பரிபக்குவ நிலை என்னை மட்டுமல்லாமல், எங்கள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வந்து போயுள்ள ரசிகமணி டி. கே. சி., பேராசிரியர் அ. சீனிவாசராகவன், பண்டித சிரோமணி ஆண்டியப்பபிள்ளை முதலிய அறிஞர் பெருமக்களையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியதுண்டு.

மிகச் சிறு வயதில் தந்தையை இழக்க நேரிட்ட எனக்கு, என் அன்னை கமலம்மாள் அடிக்கடி பல இனிய பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ச்சி ஊட்டுவார். அந்தப் பாடல்களிலே பல, ஞானக்கோவைப் பாடல்களாகிய சித்தர் இலக்கியப் பாடல்கள்.

இவை போன்ற பல அகக்காரணங்களால், சித்தர் இலக்கியம் என் உள்ளத்தில் ஒரு தனி இடத்தை வகித்துவந்தது.

பிற்காலத்தில் பண்டித ஆண்டியப்பபிள்ளை அவர்களும், நம்பி ஐயங்கார் போன்ற நண்பர்களும், ஞானக்கும்மி, வாலைக்கும்மி போன்ற பாடல்களை அடிக்கடி பாடுவதை நான் கூர்ந்து கேட்டதுண்டு. 'ஆண்டவன்' என்று பயபக்தியோடு நண்பர்களால் அழைக்கப் பெற்ற ஆண்டியப்பபிள்ளை அவர்கள், அருட்பாவிலும், நவநீதக் கைவல்லியத்திலும் இதயம் தோய்ந்தவர். இந்தப் பெரியார் இந்நூல்களிலிருந்து பல அரிய பாடல்களை எனக்கு அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்கள்.

பின்னர், டி. கே. சி. அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்ட பிறகு, என்னோடு தனியாக இருக்கும்போது அவர் திருமூலருடைய பாடல்களை, அவருக்கே உரிய முறையில் திரும்பத் திரும்பப் பாடி விளக்கம் சொல்லுவார்கள்.

இவையெல்லாம் காரணமாக, எனது சித்தர் இலக்கிய ஈடுபாடு மேலும் மேலும் அதிகமாயிற்று. ஓயவு நேரங்களில் அலுவலக வேலைகள் அதிகமில்லாதபோது, சித்தர் நூல்களை ஆர்வத்தோடு கற்கத் தொடங்கினேன்.

கல்லூரி நாட்களின்போது, காந்தியடிகளின் கோட்பாடுகளில் மனம் தோய்ந்து நெல்லையிலே நானும் எனது உழுவலன்பர் ஜ. ராம்சிங் அவர்களும் 'தேசிய வாலிபர் சங்கம்' என்ற ஓர் அமைப்பை நடத்திவந்தோம். அப்போது, காந்திஜியின் கொள்கைகள் சித்தர்

களின் ஒருமைப்பாட்டு நெறியின் தொடர்ச்சியே என்பதைக் காணக் காண, எனது சித்தர் இலக்கிய மோகம் மேலும் பன்மடங்காகப் பெருகிற்று. சித்தர்களின் சர்வ சமய சமரச நோக்கு, சாதிகள் இல்லை என்ற சமதருமப் பார்வை, மனித குலம் முழுவதையும் ஒன்றாகக் காணும் ஒருமைக் காட்சி, பெண்களைத் தாயாக வணங்கு கிற நெறி, எல்லாக் கோவில்களிலும் ஒரே தெய்வத்தைக் காண்கின்ற பார்வை, பிறப்பினாலும் நிலையினாலும் உயர்வு தாழ்வின்றி மனித அபிமானத்தோடு சமுதாயத்தை நேசிக்கிற வாஞ்சை, உயிர் களிடத்தில் கொல்லா விரதம் கூடிய அகிம்சை நெறி, சத்தியமே கடவுள் கடவுளே சத்தியம் என்று தேர்கிற பான்மை—முதலிய சித்தர் கோட்பாடுகளும் எனது காந்தீய ஆர்வத்திலே இணைந்து, எனது ஈடுபாட்டை மேலும் முனைப்பாகச் செலுத்தின.

இந்நிலையில் டி. கே. சி. அவர்கள் ஒருநாள் கபிலர் அகவலைப் பாடி விளக்கம் கூறிச் சங்ககாலத்திலிருந்து இன்றுவரை, 'சரிநிகர் சமானம்' என்ற ஒருமைப்பாட்டுணர்வு எவ்வாறு தமிழகத்துச் சித்தர் களால் பற்பல முறைகளிலே உணர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அன்றிலிருந்து பழமையான சித்தர் நூல்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைப் படிக்கத் தொடங்கியதோடு, அச்சில் வெளி வராத இத்தகைய சித்தர்களின் ஓலைச் சுவடிகளையும் சேகரிக்க ஆரம் பித்தேன். இதன் பயனாக, மனித சேவையே மகேசன் சேவை, சமுதாயத் தொண்டே இறைவழிபாடு, சிற்றுயிர்களை நேசிப்பதே பேருயிரிடம் செலுத்துகிற பக்தி என்றெல்லாம். கற்பிக்கிற சித்தர் இலக்கியம், மனிதனை மனிதனாக்கிப் பிறகு அமரனாக உயர்த்துகிற கல்விக்குச் சில சட்டங்களையும், பயிற்சி முறைகளையும் வகுத்திருக் கிறது என்பதைப் படிப்படியாகத் தெரிந்துகொண்டேன். திருமந்திர மும், பிற சித்தர் நூல்களும் கொள்கைகளை உணர்த்துகிற அற இலக்கியம் என்பதோடு, மனிதனுக்கு அவனுடைய உடம்பைக்கொண்டு செய்யவேண்டிய சில ஞானச் செயல்களைக் கற்பிக்கிற அனுபவப் பேரறிவுப் பெருநூல்கள் என்ற உண்மையை இப்போது தெரிந்து கொண்டேன்.

இந்த நிலையிலே, என் உடன்பிறவாச் சோதரர் நீதிபதி மகராஜன் அவர்களும் நானும், எதிர்பாராத முறையில் ஒரு மாபெரும் சித்தரின் குருவருளுக்கு உரியவர்கள் ஆனோம். அந்த மகான்தான் கொல்லங்கோட்டுச் சிக்கனம்பாறை ஆசிரமத்து ஞானி தவத்திரு கண்ணப்ப சுவாமிகள்.

இல்லறத்திலே வாழ்ந்த இந்தக் கேரளத்து மகான், இலங்கை யாழ்ப்பாணத்திலும், இமயமலையிலும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பற்பல ஞானானந்த அனுபவங்கள் கைகூடப் பெற்றவர். இவரிடம் மகராஜனும் நானும் எங்களோடு சேர்ந்த சில விஞ்ஞான நண்பர்களும், இரண்டு புகழ்பெற்ற ஆங்கில மருத்துவர்களும் ஒருமித்து அமர்ந்து, முறையாகச் சித்தர்களின் பயிற்சிகளிலே தீட்சைகள் பெற்றோம்.

இந்தத் தீட்சைகளின் பயனாக, முன்பு படித்த சித்தர் பாடல் களிலே பல செய்யுட்கள் புதிய பொருள்களைத் தரத் தொடங்கின. ஒவ்வொரு தீட்சை முடிந்ததும், கண்ணப்ப சுவாமிகள் அந்தந்தத்

நீட்சைக்குரிய சித்தர் பாடல்களை எங்களுக்குச் சொல்லும்போது நாங்கள் மெய் சிலிர்ப்பதுண்டு.

மகான் கண்ணப்பரின் சீடர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துத் தங்கள் தங்கள் அனுபவங்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதும், அவற்றுக்கு ஆதாரமான சித்தர் பாடல்களைப் புதிய நோக்கிலே நின்று கற்பதும் வழக்கமாயிற்று.

கண்ணப்ப சுவாமிகள் ஒடுக்கம் கூடிய பிறகு, எனக்கும் மகராஜனுக்கும், சிவயோகி இரத்தின சபாபதியாரின் தொடர்பு கிட்டியது. இந்தத் தொடர்பை நாளும் நான் போற்றி வணங்கிவருகிறேன்.

ஞானப் பாதையிலே செல்லும் மாணவனுக்கு அவ்வப்போது தோன்றுகிற பல ஐயங்களுக்குத் தக்கவாறு விடைசொல்லி, விளக்கம் தரக்கூடிய வல்லமை படைத்தவர் சிவயோகி இரத்தின சபாபதியார்! இவருக்கு என்னிடம் தனியானதொரு வாஞ்சை இருந்தது. என்னை முதன்முதலாக அவரிடம் அழைத்துச் சென்றவர் நண்பர் மகராஜனே.

"மீ. ப.வை எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும்" என்று என்னை ஆசிர்வதித்த சிவயோகி, என்னுடைய சிறுகதைகளின் வாயிலாக என்னை அறிந்துள்ளதாகச் சொல்லி, எனது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'கேளாத கானம்' என்ற நூலுக்கு ராஜாஜி வழங்கியுள்ள முன்னுரையில் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிட்டார். அவர் சுட்டிக்காட்டிய ராஜாஜியின் வாக்கியங்கள் வருமாறு:

> "பழைய நூல்களைப் பக்குவோடு நன்றாகப் படித்துணர்ந்தவர் சோமு. அவற்றின் சுவை ஏறிய உள்ளம் அவர் உள்ளம். பரத நாட்டியத்தில் காட்டப்படும் பாவங்களும், பழைய சித்தர் பாடல்களில் உள்ள வேதாந்தச் சிரிப்பும், இன்னும் மற்றப் பழம்பெரும் தமிழ்நூல்களிலுள்ள அறிவும் - இவையெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு தனிப்பண்பு தருகின்றன, சோமுவின் கதைகளுக்கு."

ராஜாஜி வழங்கியுள்ள பழைய முன்னுரையின் இந்தப் பகுதியை இங்கே மீண்டும் நான் நினைவூட்டுவதற்குக் காரணம், இந்த ஆய்வு நூலில் இணைப்புறுப்பாக இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து ஒரு சித்தர் கதையை எடுத்துத் தந்திருக்கிறேன். இந்த ஆய்வோடு தொடர்புள்ள சித்தர்களின் ஞானச்செயலை அது சித்திரிக்கிறது.

இடைக்காடர் என்ற சித்தர் 'காஸ்மோபயாலஜி' என இன்று அழைக்கப்படும் விண்கோள்களின் பாதிப்பியல்புகளை நன்கு ஆராய்ந்தவர் என்பதைக் காட்டுவதாக இந்தக் கதை அமைந்திருப்பதால் அவ்வையின் குறளைத் தொடர்ந்து இச் சிறுகதை இடம்பெறுகிறது.

இந்தக் கதையின் தொடர்பாக இங்கே ஒரு சித்தர் இரகசியத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். புற உலகத்திலே சில நாயகர்கள் வந்ததாகக் கதையிலே அமைந்துள்ள நிகழ்ச்சியானது, உடம்புக்குள் 'அகலிடம்' என்று சித்தர்கள் அழைக்கிற உள்ளுடலின் சூக்கும நிகழ்ச்சியாகும். வானத்திலே இருந்து கீழே இறங்கி நடந்துவந்தார்கள் என்றால், பேரண்டத்தில் உள்ள கோளியக்கம் இந்த உடம்பின் அக உலகிலும் நடைபெறுகிறது என்பதே பொருளாகும்!

தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே

என்னும் திருமந்திரத்தின் உட்பொருளும் இதுவே.

'எருக்கின்பால்' என்பது உடற் சுரப்பிகளிலிருந்து சுரந்து வருகிற நீருக்குரிய குழூஉக்குறியே. ஆடுமாடுகள் திரிகிற காடு என்பது, மனமாகிய வனத்தின் உருவகம்! இந்த மனக்காடுதான் ஞானிகளின் அகச்செயல்களுக்குரிய களமாகும். மற்றப்படி, சிறுகதையின் கட்டுக்கோப்புக்கு ஏற்ப, நிகழ்ச்சிகள் உலக நடப்புகளைப் போலக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வளவே!

இந்த நிகழ்ச்சியானது இடைக்காடரின் வாழ்வில் நடந்ததாக ஒரு செவிவழிச் செய்தி உண்டு. 'அபிதான சிந்தாமணி' போன்ற சில நூல்களிலும் இதுபற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையை மையமாக வைத்துக்கொண்டு, நிகழ்ச்சிகளின் கோவைக்கு இசையுமாறு இடைக்காட்டுச் சித்தரின் பாடல்களைப் பின்னணியோடு பின்னி, இந்தக் கதை இயற்றப்பட்டது. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆனந்த விகடன் தீபாவளி மலரில், 'கோபுலு' அவர்களின் அழகான வண்ண ஓவியங்களோடு இந்தச் சிறுகதை அச்சாகி வெளிவந்தபோது, பல நண்பர்கள் இடைக்காட்டுச் சித்தரின் இந்தப் பாடல்களை எந்தத் தொகுப்பு நூலில் காணலாம் என்று கேட்டு, அந்தப் பத்திரிகைக்கும் எனக்கும் எழுதினார்கள். அதன் விளைவாக இடைக்காட்டுச் சித்தரின் வாழ்க்கையும் தத்துவ இலக்கியமும் பற்றிய கட்டுரைகளைச் சில வார ஏடுகளில் தொடர்ந்து எழுதினேன்.

எனது இந்த ஆய்வு நூலின் வரிசையில் இனிவரும் தொகுதிகளில் இடைக்காடரும் இவரோடு சேர்ந்த இன்னும் சில சித்தர்களும் பற்றிய தொடர்ச்சிகள் வெளிவரும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதலாவது பகுதியாகிய இந்த நூலானது, சித்தர்களின் கோட்பாடுகளையும், பயிற்சி முறைகளையும் தொகுத்து ஆராய்கிறது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, தமிழகத்தில், அறிவியலுக்கு ஒத்த ஞான இரகசியங்களை நம் சித்தர்கள் எங்ஙனம் ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்து, எத்தகைய தெளிவோடும், செம்மையோடும், எக்காலத்திலும் மெய்ப்பிக்கக்கூடிய சான்றுகளுடனும் வகைப்படுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுவதே, இந்த முதலாவது பகுதியின் நோக்கமாகும்.

இந்த முதற்பாகத்தின் இறுதியில், அவ்வையின் குறளும், அதன் பொது விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முன் பக்கங்களில் வருகிற சித்தர் தத்துவப் பேருண்மைகளுக்கு ஆதாரமான அடிப்படைக் கல்வி இந்தக் குறள் நூலில் அமைந்துள்ளதால், இந்தக் குறள் இணைப்பு இந்த நூலின் ஓர் உறுப்பாக அமைகிறது.